

December

De twaalfde en laatste, geen enkele maand roept zoveel tegenstrijdige gevoelens op. De langste nacht, de kortste dag. Guur buiten, warmpjes binnen. Open kleedjes, zeg maar bain de soleils op oudejaarsavond, zelfs als het buiten kraakt. Kerstbomen in het woestijnlandschap van het stalletje, besneeuwde engelen die eraan bengelen. De moeder van Christus in de gedaante van een gesluierde maagd, een oude vader, wijze koningen die de weg wijzen.

Cadeautjes in overvloed bij sommigen, armoede troef bij anderen. Niet alleen met Sinterklaas, ook op Kerstdag. Soldaten die erin slagen een dagje te staken om de volgende dag de vijand weer vol overgave te bekampen. Romantische films om een traantje bij weg te pinken, pijnlijke confrontaties in het echte leven. Want hoe moet ik me dezer dagen eigenlijk Kerstmis voorstellen?

Een gevulde kalkoen met witlof, glühwein en een kerststronk. Bloedverwanten die van heinde en

ver, door weer in wind, naar het kerstdiner spurten, elkaar innig omhelzen, alle familiedrama's in een oogwenk vergeven en vervolgens welgemeende attenties overhandigen en samen jingle bells zingen? Het alfamannetje aan het hoofd van de rijkelijk gedekte tafel, het bètavrouwje dat in en uit de keuken wipt. En last but not least, een voor één keer uitgenodigde eenzame ziel om het familieblazoen op te poetsen, wat is de mensheid goed.

Of zitten rond deze tijd al heel wat mensen met hun handen in het haar? Vrezen ze uitgenodigd te worden of zijn ze zelf als gastfamilie aan de beurt? Hoeveel geld moeten ze ophoesten en is het sop de kool nog waard? Misschien is het beter om in de gauwte een skivakantie te plannen. Dat kost ook wel geld, maar dat is tenminste geen gedoe, het hitst geen emoties.

Want tante Sofie nog een cadeautje geven kost wel enige moeite en het gezaag van oom Fred voor de zoveelste keer aanhoren is ook niet niks. En die nieuwe vriendin van den Juul schiet naar het schijnt ook niet goed op met zijn kinderen. Dan nog niet gesproken van klein Fientje, ze is ocharme op drie plaatsen uitgenodigd. Zowel bij de grootouders van vaders kant, als bij de ouders van moeders kant en dan nog eens bij de ouders van mama's nieuwe vriend. Dit jaar had haar mama beloofd daar zeker present te zijn om zich zichtbaar te integreren in het nieuwe samengestelde gezin. Kleine Fientje zelf wil ook -vel hoor, ja, op drie plaatsen cadeautjes krijgen, zeg maar cadeaus, niemand wil toch onderdoen voor de ander. Maar wie gaat alle agenda's van alle opa's en oma's op elkaar afstemmen? Complexe familiesituaties, vier ze maar eens met oude rituelen.

Toch heeft Kerstmis iets magisch. We kopen mooie spullen, kerstmannen op batterijen, reeën met lichtjes, kaarsjes en laarsjes, cadeautjes en klimop, het kan niet op. We rijden naar de stad, kijken onze ogen uit en beginnen haast te zweven. Zoveel romantiek, het doet een mens toch wat. We dromen van de ultieme gezelligheid, warmte en liefde en plots lijkt het meer dan anders in ons bereik. Maar net zo goed is het pijnlijke gemis ook goed voelbaar voor de eenzamen en achterblijvers en voor de dromers die het zich net weer iets mooier voorgesteld hadden dan het is. December, remember. Karine Somers

